

Sygn. akt IX U 1249/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania C. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania C. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 października 2015 r. Znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 września 2015r.

Sędzia

Sygn. akt. IX U 1249/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.10.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na ustawę z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu C. B. (B.) prawa do emerytury z powodu nie udokumentowania wymaganych 15 lat pracy, wykonywanej w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Organ rentowy nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 07.01.1974r. do dnia 23.10.1974r., od dnia 05.11.1976r. do dnia 31.07.1992r. i od dnia 01.08.1992r. do dnia 31.08.1992r., gdy ubezpieczony nie przedłożył oryginałów świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych,

a tylko kserokopie, również zaświadczenie o pracy w warunkach szczególnych wystawione przez archiwum, a nie pracodawcę, nie stanowi wymaganego środka dowodowego w postępowaniu przed organem rentowym.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do emerytury, po uprzednim zaliczeniu jako pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 07.01.1974r. do dnia 23.10.1974r., od dnia 05.11.1976r. do dnia 31.07.1992r. i od dnia 01.08.1992r. do dnia 31.08.1992r. jako kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 04.09.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z dnia 27.10.2015r.

Ubezpieczony udowodnił na dzień 1.01.1999r. 28 lat, 4 miesiące okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnych lat pracy w warunkach szczególnych.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne pomiędzy stronami, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 01.09.1970r. do dnia 31.08.1992r., przy czym w okresie od 24.10.1974r. do dnia 08.10.1976r. odbywał zasadniczą służbę wojskową.

W okresie od dnia 01.09.1970r. do dnia 31.09.1973r. ubezpieczony pracował na podstawie umowy o naukę zawodu: kierowca- mechanik.

Po zakończeniu szkoły zawodowej ubezpieczony przez okres czterech miesięcy pracował w warsztacie jako mechanik samochodowy.

Uprawnienia prawa jazdy kategorii C ubezpieczony uzyskał z dniem 06.07.1973r.

Od dnia 07.01.1974r. ubezpieczony pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Ubezpieczony pracował w Bazie nr. 2 w G..

Ubezpieczony był kierowcą samochodów ciężarowych takich jak: I., J., J.-S., tj. samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Samochodami j.w. ubezpieczony przewoził różne materiały budowlane, żwir, piasek.

Przedsiębiorstwo budowało osiedla w R. i J..

Po zakończeniu służby wojskowej z dniem 08.10.1976r. ubezpieczony powrócił do pracy na dotychczasowe stanowisko pracy, tj. kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

Zakład pracy j.w., bezpośrednio po zakończeniu zatrudnienia, wystawił ubezpieczonemu w dniu 31.07.1992r. świadectwo pracy, w którym potwierdził ubezpieczonemu okres pracy w warunkach szczególnych od dnia 07.01.1974r.

do dnia 23.10.1974r. i od dnia 05.11.1976r. do dnia 31.07.1992r. w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony oraz świadectwo z dnia 31.08.1992r., w którym potwierdził ubezpieczonemu okres pracy w warunkach szczególnych od dnia 01.08.1992r. do dnia 31.08.1992r.

W spornych okresach razem z ubezpieczonym pracowali świadkowie S. K. i Z. K. jako kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, również w Bazie nr. 2 w G., którzy potwierdzili rodzaj i wymiar czasu pracy ubezpieczonego w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony oraz .

W aktach osobowych znajdują się wpisy o wykonywaniu przez ubezpieczonego pracy mechanika samochodowego w okresach od dnia 03.01.1983r. do dnia 31.07.1983r. i od dnia 13.04.1987r. do dnia 10.05.1987r.

(dowód: akta emerytalne i osobowe ubezpieczonego oraz zeznania świadków: S. K. i Z. K. oraz ubezpieczonego -czas nagrania 00:09:28-00:25:34 elektronicznego protokołu z dnia 01.03.2016r.)

Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę dokonania ustaleń faktycznych.

Przy ocenie materiałów sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc. Sąd oparł się na danych wynikających z akt organu rentowego, akt osobowych oraz na zeznaniach świadków, którzy pracowali razem z ubezpieczonym i stąd niewątpliwie byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego pracy.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik -mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli:

- ukończył wiek 60 lat,

- na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co

najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,

- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo jeżeli jest członkiem tego funduszu – złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach

publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów jest również pracą w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy ubezpieczony spełnia warunki konieczne do nabycia prawa do tzw. wcześniejszej emerytury, a konkretnie czy ma okres pracy w warunkach szczególnych w ilości 15 lat.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na przyjęcie, że ubezpieczony w spornych okresach tj. od dnia 07.01.1974r. do dnia 23.10.1974r., od dnia 05.11.1976r. do dnia 31.07.1992r. i od dnia 01.08.1992r. do dnia 31.08.1992r. (z wyłączeniem okresu służby wojskowej) w Przedsiębiorstwie (...) wykonywał faktycznie pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze, gdy świadczył pracę na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, gdy od dnia 06.07.1973r. posiadał wymagane uprawnienia w tym zakresie.

Sąd przyjmując j.w. dał w całości wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków S. K. i Z. K. – współpracowników ubezpieczonego oraz zeznaniom ubezpieczonego, ponieważ są one przekonujące, spójne, jednoznacznie wskazują na stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywanie przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych w okresach spornych, a ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej dokumentacji akt emerytalnych, osobowych, i nie zostały one zakwestionowane przez strony.

Nie przeczą takiemu ustaleniu wykazane w aktach osobowych okresy przerwy związane z pracą na stanowisku mechanika (od dnia 03.01.1983r. do dnia 31.07.1983r. i od dnia 13.04.1987r. do dnia 10.05.1987r.), gdy zeznania słuchanych świadków i ubezpieczonego stanowczo przeczą istnieniu takich przerw, a w przypadku zajęcia w tym zakresie stanowiska przeciwnego, wskazane okresy pracy na stanowisku mechanika samochodowego nie spowodują, że ubezpieczony nie uzyska łącznie 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Okres pracy w warunkach szczególnych od dnia 07.01.1974r. do dnia 23.10.1974r. i od dnia 05.11.1976r. do dnia 31.08.1992r. został dodatkowo potwierdzony przez pracodawcę w świadectwach wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 31.07.1992r. i z dnia 31.07.1992r., w których jednoznacznie wskazano na pracę ubezpieczonego w warunkach szczególnych jako kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 1.08.2012r. (IIIAUa 612/12) żołnierzowi zatrudnionemu przed powołaniem do czynnej służby wojskowej w warunkach szczególnych (I kategorii zatrudnienia), który po zakończeniu tej służby podjął zatrudnienie w tych samych warunkach czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem przed powołaniem do służby wojskowej oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie (LEX nr 1213866).

Sąd, dzieląc powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie, zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okres służby wojskowej od dnia 24.10.1974r. do dnia 08.10.1976r. w sytuacji, gdy przed wojskiem ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwie (...) jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony, czyli wykonywał pracę w warunkach szczególnych, i po zakończeniu służby wojskowej powrócił do pracy w Przedsiębiorstwie j.w. na takie samo stanowisko pracy, tj. kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Mając na względzie powyższe Sąd stwierdził, że ubezpieczony legitymuje się 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Skoro ubezpieczony ukończył 60 lat w dniu (...), nie jest członkiem OFE, a na dzień 01.01.1999r. posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, nadto udowodnił wymagany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych, to spełnia na podstawie cytowanych na wstępie przepisów, warunki do przyznania prawa do emerytury od dnia złożenia odpowiedniego wniosku emerytalnego, tj. od 1 września 2015r., zgodnie z uregulowaniem art. 129 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji orzeczenia.

Sędzia